

granollers

INFORMATIU

Fotos Alcaide

Sumari

- 2 L'actual cartipàs municipal
Ràdio Granollers, programació de primavera
- 3 La otra campaña de limpieza, Rafael Ballús
- 4 Antoni Cumella, fill predilecte de la ciutat
- 6 La ciutat fomenta fort l'esport, Eugeni Rius
- 7 Recepció als voleibolistes escolars
- 8 Els peixos tornaran al Besòs i als seus afluents, Joan Besson
- 10 Barri de Sant Miquel: Stop a la benzinera, Lluís Torres
- 12 Derrumbado un reciente muro de contención
Pisos buits

abril
1982

n. 8

L'altra campanya de neteja

La Diputació de Barcelona, en col·laboració amb els ajuntaments de les comarques barcelonines, ha llançat la campanya que tots coneixem i que en alguns medis resulta tan polèmica.

L'objectiu de la campanya és fer palès als ciutadans, en un moment que els sectors més reaccionaris de la societat s'han tret la careta, que *el funcionament de les institucions en democràcia és millor i té més avantatges que sota qualsevol dictadura.*

Els 3 anys de funcionament democràtic dels ajuntaments han suposat a Granollers, a grans trets, el sanejament de l'economia municipal, la racionalització progressiva de l'administració, la millora dels serveis existents i la seva ampliació en les vessants de caire més social, i la realització d'obres públiques d'importància, amb la incidència natural que tot això té en la creació de llocs de treball en temps de crisi. I tot això, en un clima obert i participatiu: que valgui d'exemple la posada en funcionament de patronats o de consells.

A la campanya també es parla de la neteja feta pels nous consistoris d'una corrupció que, ara, des de les posicions del franquisme residual, hom vol declarar inexistent. Si corrompre és desviar algú de la rectitud, del deure, o alterar la integritat, la bondat, la puresa d'una cosa, haurem de concloure que hi havia corrupció, i molta.

¿O, no es desviava de la rectitud, del deure, de la llei, l'actitud dels qui promovien, redactaven i aprovaven o toleraven nyaps urbanístics com Terra Alta, barri del Congost, barri de la Font Verda, Palou Nord, etc? ¿No s'alterava la naturalesa, la bondat, la integritat de la comptabilitat municipal quan hom muntava pressupostos irreals, o s'endeutava al marge de tota llei o lògica?.

¿No fa pudor de cremat veure com es van construir alguns —bastants— carrers, amb una prima capa de material sobre matalàs humit de fang i llims?.

¿O que l'estructura administrativa de Vimugrassa fos desmuntada a corre-cuita poc abans de finir el mandat del consistori anterior i els seus empleats «collocats», per la via ràpida, a la nòmina municipal?.

¿Ningú no s'escandalitzarà que una mateixa persona fos a la vegada factòtum i «ideòleg» de Vimugrassa.

oficial major de l'Ajuntament de Granollers, secretari del consell d'administració de Vimugrassa, advocat en exercici i lletrat de la suspensió de pagaments de la mateixa empresa municipal?.

És possible —segur— que en democràcia hom cometi errors. Adhuc hi ha la possibilitat de casos esporàdics de corrupció. Les persones sempre tindran falles i debilitats. Però a diferència d'allò que passa en altres sistemes polítics, els mecanismes que comporta la democràcia (elecció periòdica, oposició que controla i critica el govern, llibertat d'expressió per a fer públiques aquestes crítiques) fan extraordinàriament difícil l'existència de situacions corruptes.

El tema és llarg i depassa l'espai destinat a un article. Però abans d'acabar vull fer dues afirmacions ben clares:

Que a l'ajuntament de Granollers (i no solament a l'ajuntament de Granollers) hi havia situacions clares de corrupció, com les que he citat i que van provocar la sortida per la porta falsa de determinades persones;

Que aquesta situació fa anys que va acabar i espero que, amb l'ajut i el bon sentit de tots els granollerins, no tornarà a ésser possible mai més.

La otra campaña de limpieza

La Diputación de Barcelona, en colaboración con los ayuntamientos de las comarcas barcelonesas, ha iniciado la campaña que todos conocemos y que en algunos medios resulta tan polémica.

El objetivo de la campaña es manifestar a los ciudadanos, en un momento en que los sectores más reaccionarios de la sociedad se han quitado la máscara, que *el funcionamiento de las instituciones en democracia es mejor y que tiene más ventajas que bajo cualquier dictadura.*

Los 3 años de funcionamiento democrático de los ayuntamientos han supuesto en Granollers, a grandes rasgos, el saneamiento de la economía municipal, la racionalización progresiva de la administración, la mejora de los servicios existentes y su ampliación en las vertientes de carácter más social y la realización de obras públicas de importancia, con la incidencia natural que todo esto tiene en la creación de puestos de trabajo en tiempos de crisis. Y todo ello, en un clima abierto y participativo: que sirva de ejemplo la puesta en marcha de patronatos o de consejos.

En la campaña también se habla de la limpieza hecha por los nuevos consistorios de una corrupción que, ahora, desde las posiciones del franquismo residual, se quiere declarar inexistente. Si corromper es desviar a alguien de la rectitud, del deber, o alterar la integridad, la bondad, la pureza de una cosa, tendremos que concluir que había corrupción, y mucha.

¿O, no se desviaba de la rectitud, del deber, de la ley, la actitud de los que promovían, redactaban, aprobaban o toleraban chapuzas urbanísticas como Terra Alta, barrio del Congost, barrio de la Font Verda, Palou Nord, etc? ¿No se alteraba la naturaleza, la bondad, la integridad de la contabilidad municipal cuando se confeccionaban presupuestos irreales, o se adeudaba al margen de toda la ley y lógica?.

¿No hace olor a quemado ver como se construyeron algunas —bastantes— calles, con una ligera capa de material sobre una base húmeda de barro y limo? ¿O que la estructura administrativa de Vimugrassa fuera desmontada deprisa y corriendo,

poco antes de acabar el mandato del consistorio anterior, y sus empleados «colocados» por la vía rápida en la nómina municipal?.

¿Nadie se escandalizará que una misma persona fuese a la vez factòtum e ideólogo de Vimugrassa, oficial mayor del Ayuntamiento de Granollers, secretario del consejo de Administración de Vimugrassa, abogado en ejercicio y letrado de la suspensión de pagos de la propia empresa municipal?.

Es posible —seguro— que en la democracia se cometan errores. Incluso existe la posibilidad de casos esporádicos de corrupción. Las personas siempre tendrán errores y debilidades. Pero a diferencia de lo que pasa en otros sistemas políticos, los mecanismos que comporta la democracia (elección periódica, oposición que controla y critica al gobierno, libertad de expresión para hacer públicas estas críticas) hacen extraordinariamente difícil la existencia de situaciones corruptas.

El tema es largo y supera el espacio destinado a un artículo. Pero antes de terminar quiero hacer dos afirmaciones muy claras:

Que en el ayuntamiento de Granollers (y no solamente en el ayuntamiento de Granollers) había situaciones claras de corrupción, como las que he citado y que provocaron la salida por la puerta falsa de determinadas personas;

Que esta situación hace años que terminó y espero que, con la ayuda y el buen sentido de todos los granollerenses, no vuelva a ser posible nunca más.

Rafael BALLÚS
alcalde de Granollers

L'actual cartipàs municipal

Comissió informativa d'Hisenda

Oscar Pelayo i Enrialgo, president
Pere Canal i Baliu
Santiago Maspons i Garriga
Salvador Campoy i Salvat

Comissió informativa d'Urbanisme

Josep Pujadas i Maspons, president
Jaume Clausellas i Sala
Antoni Morillas i Romero

Comissió informativa de Governació

Alexandre Codinach i Telesforo, president
Santiago Rodríguez i Crisolino
Josep Caneiro i Bereijo
Joan Ribas i Rabassa

Comissió informativa de Serveis

Josep Pujadas i Maspons, president (amb delegació de Serveis)
Salvador Campoy i Salvat (amb delegació de Mercats i Escorxador)
Santiago Rodríguez i Crisolino (amb delegació de seguiment i control de les Brigades)
Antoni Morillas i Romero
Josep Caneiro i Bereijo

Comissió informativa d'Ensenyament i Esports

Antoni Cornellas i Aligué, president
subcomissió d'Ensenyament
Antoni Cornellas i Aligué (amb delegac. d'Ensenyament)
Josep Pujadas i Maspons
Josep Garrell i Pubill
Santiago Maspons i Garriga
subcomissió d'Esports
Amadeu Castellano i Torrents (amb delegació d'Esports)
Josep Oriol Montaña i Tuset
Antoni Cornellas i Aligué

Comissió informativa de Cultura i Joventut

Concepció Navarrete i Sanpere, president (amb del. Cultura)
Ramon Casanovas i Treserras
Antoni Cornellas i Aligué (amb delegació de Joventut)

Comissió informativa de Sanitat

Josep Serratusell i Sitjes, president
Anna Maria Palé i Llavina

Comissió informativa d'Acció Ciutadana i Serveis Socials

Anna Maria Palé i Llavina, president (amb delegació de Serveis Socials)
Montserrat Illa i Vilà (amb delegació d'Acció Ciutadana)
Amadeu Castellano i Torrents
Joan Ribas i Rabassa
Ramon Casanovas i Treserras

Granollers Informatiu

n. 8, abril 1982

Publicació de l'Ajuntament de Granollers
Edita: Gabinet de premsa
Director: Alvar Maduell
Composició: J. Cabot
Impremta: Instant-Copy
Dipòsit Legal: B-13957-80

programació de primavera

De dilluns a divendres, 1 de 5 a 2/4 de 8,

El granoter. Magazine de la tarda, amb entrevistes, reportatges, música i informació. A més a més, col·laboracions fixes de cinema, art, gastronomia, història de Granollers, astrologia, meteorologia, etc.

A 2/4 de 8 i fins a les 8, **Ginjol verd**, programa per a la mainada.

A les 8, i fins a 2/4 de 9, **L'informatiu diari.** L'actualitat informativa del dia resumida en dos quarts.

Dilluns

9 del vespre, **Esports a les nou.** Resum de l'actualitat esportiva del cap de setmana.

2/4 de 10 de la nit, **L'express de Marraqueix.** La bona música dels seixanta i setanta.

11 hores, **La lluna en un cove.** Aiguabarrel·lunàtic.

Mitjanit. Acomiadament.

Dimarts

9 del vespre, **L'escriptura Inacabable.** Programa de poesia i música.

2/4 de 10, **Música clàssica.** Temps especialitzat d'audició de la gran música.

11 hores, **La lluna en un cove.**

Mitjanit. Acomiadament.

Dimecres

9 del vespre, **Tribuna municipal** (quinzenal). Temps de ràdio-participació, amb presència d'homes de la premsa local i regidors de l'Ajuntament. Alternant-se amb **Tribuna, Melòdic 21.** Programa de rock simfònic.

10 hores, **That's jazz.** Programa jazzístic de la casa.

11 hores, **La lluna en un cove.** Programa romàntic amb música, poesia i temes monogràfics.

Mitjanit. Acomiadament.

Dijous

9 del vespre, **Sala Edison.** Temps de ràdioinformació cinematogràfica.

2/4 de 10, **Mitja hora i música.** Selecció de bona música dels anys seixanta i setanta.

10 hores, **Parlem-ne i Tramola sònica.** Programmes i debat i programes teatrals, respectivament, de periodicitat quinzenal.

11 hores, **La lluna en un cove.**

Mitjanit. Acomiadament.

Divendres

9 del vespre, **Esports a les nou.** Avenç Informatiu esportiu del cap de setmana.

2/4 de 10, **Temps de folk.** Programa especialitzat en música folk.

11 hores, **La lluna en un cove.** Edició especial amb concursos i divertiments.

1 de la matinada. Acomiadament.

Dissabte

9 del matí, **Magazine del dissabte.** Música, informació, col·laboracions i seccions fixes. Entre d'altres: **Al compàs de la sardana, Les mil cares de la vida, La rebotiga,** etc.

2 de la tarda, **Cafè concert.** Temps d'audició musical.

3 de la tarda, **Dissabte travessa musical.** Programa de votació de discos mitjançant tres llistes: catalana, espanyola i internacional.

A més a més, cada dissabte un disc-jockey d'una discoteca diferent de Granollers i les rodalies presenta els seus candidats a ser votats i fa regals als oïdors que truquen.

A les 5, **Portxada rock.**

A les 6, **Chatki rock.**

9 del vespre, **Passeig amb Cadillac.**

10 de la nit, **A mig camí.** Programa dedicat als fenòmens paranormals.

Mitjanit. Acomiadament.

Diumenge

9 del matí, **3.º edat.** Temps de ràdio dedicat a la gent gran.

10 hores, **Club de amigós.**

11 hores, concursos i retransmissions esportives.

A les 2 del migdia. Acomiadament.

el títol que l'Ajuntament ple va aprovar.

En aquest moment, l'alcalde lliurà a Antoni Cumella, elegantment emmarcat, el títol oficial de fill predilecte de Granollers.

Seguidament Heribert Barrera donà la paraula a Antoni Cumella, el qual va dir: «Perdoneu que només digui gràcies. La meua feina no és parlar en públic ni escriure articles». Esmentà com a il·lustradora la conferència que seria donada seguidament, i afegí que en les obres fetes és on ell podia dir alguna cosa. I repetí la paraula gràcies.

Va cloure l'acte el president Heribert Barrera, comentant que Catalunya, essent un país petit i dissortat, podia comptar amb abundoses persones de relleu universal, i entre elles hi havia Antoni Cumella. Sense voler entrar en el judici de la seva obra afegí que, tant Miquel Coll i Alentorn com ell, saben el que representa per al país poder comptar amb homes com l'homenatjat. Li augurà molts anys de treball, fent honor a Granollers i honor a Catalunya.

Poc després, en la sala d'actes del Museu de Granollers, també sota la mateixa presidència d'Heribert Barrera, hi va haver una sessió acadèmica, en el curs de la qual l'especialista Alberto Sartoris glossà el lloc i la importància de l'aportació d'Antoni Cumella en la història mundial de l'art de la ceràmica. La conferència resultà molt elogiosa, però no pas gratuïtament, sinó com a conseqüència d'un molt perllongat i minuciós estudi que l'autor havia fet de la producció global i de l'evolució expressiva de Cumella.

Justament al punt que s'acabava la conferència va fer acte de presència Marta Ferrusola, muller del president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, la qual —juntament amb les autoritats i personalitats presents— inaugurarà la mostra d'obres selectes d'Antoni Cumella, les característiques de les quals el mateix il·lustre autor anava explicant, i que restaran exposades un mes sencer al Museu de Granollers.

M.

Antoni Cumella, fill predilecte de la ciutat

Amb assistència del president del Parlament de Catalunya, Heribert Barrera, de Miquel Coll i Alentorn, conseller adjunt a la Presidència de la Generalitat de Catalunya, de l'alcalde Rafael Ballús amb el consistori de Granollers, i de nombroses personalitats de la vida local, cultural i política —entre elles el diputat Josep Verde i Aldea—, el dia 16 d'abril va tenir lloc a la sala de plens de l'Ajuntament —que presentava un aspecte esplèndid— l'acte oficial de nomenament d'Antoni Cumella com a fill predilecte de la ciutat.

Obrí l'acte Heribert Barrera i immediatament fou llegida una biografia artística de l'homenajat, tota ella sembrada de guardons i reconeixements. A continuació va ser fet públic l'acord municipal de l'Ajuntament ple nomenant el granollerí Antoni Cumella fill predilecte de la ciutat en atenció a la seva important tasca artística de projecció universal feta sempre amb fidelitat i afecte a les seves arrels de Granollers.

Seguidament foren llegits els noms d'uns quants signants de les adhesions rebudes, entre els quals hi havia els de Montanyès, Laporte, Millet, Triadú, Trias Fargas, Max Cahner, Ainaud de La sarte...

Heribert Barrera donà llavors la paraula a l'alcalde de Granollers, Rafael Ballús, el qual començà dient que en el nostre país, ara, resultava més fàcil criticar i retreure defectes que no pas lloar i destacar aspectes po-

sitius. Aquesta actitud —afegí— potser correspon al tarannà del país, i tampoc no deu ser una

cosa absolutament dolenta, perquè és bo exigir més de tothom. Val la pena, però, quan hi ha fets o persones que sobresurten de la mida normal, fer homenatges, perquè serveixin d'exemple. «Els que sortiu de la mitjana», us posem a la vista de tothom i us donem gràcies. Perquè té valor d'exemple, especialment davant dels joves, veure que quan es treballa s'arriba a fites importants. Com a representant de la ciutat de Granollers —acabà l'alcalde— elegit democràticament, us vull donar les gràcies i oferir

Recepció als voleibolistes escolars

El dia 15 d'abril, va tenir lloc, a la sala de plens del nostre Ajuntament, la recepció oferta a tots els membres dels equips que participaven en la fase final del campionat de Catalunya de voleibol escolar. En aquesta ocasió, la sala de plens va demostrar-se insuficient per a acollir els quasi dos-cents participants a aquesta trobada esportiva.

Va obrir l'acte Santiago Jané, director del Patronat d'Esports de Granollers, i seguidament l'alcalde, Rafael Ballús, va pronunciar unes breus paraules de salutació, en les quals, després de felicitar els participants, va subratllar la importància fonamental de l'esport en la plena formació humana. Es congratulà de saber que hi havia representants de gairebé tot Ca-

talunya, i afegí que Granollers, vila oberta, cruïlla de camins, els acollia de gust, tot desitjant que el campionat a celebrar tingués molt èxit.

A continuació, els delegats de cadascun dels equips representants van rebre uns senzills obsequis com a record de la ciutat de Granollers.

termini. Aquesta intenció d'augmentar el nivell de l'esport selecte ha tingut resultats positius en molts d'altres països, i està per veure si aquí tindrà el mateix resultat.

L'esport entre la mainada

Com a «Esport Institucional» el Patronat pretén que tot el poble participi en l'esport, sobretot treballant i fent incidència en la mainada (benjamins, alevins, infants...) mitjançant escoles esportives de promoció, fomentant l'esport des de la seva base.

La gent vinculada a l'esport continua pensant que la seva pràctica s'ha d'inculcar en el nen com a element importantíssim, tal com es fa en altres països. Institucions, Generalitat i ministeri s'haurien d'esforçar a fer que els plans d'estudi comportessin i permetessin un augment de l'esport a l'escola.

La manca d'instal·lacions, a què ja fèiem referència en el reportatge *Granollers s'adhereix a l'olimpiada barcelonina de 1992*, del número 7 de GRANOLLERS INFORMA-

TIU, és un problema que afecta l'esport escolar, però que per altra banda és ocasionat per ell mateix a causa de la gran participació de nens que comporta la celebració dels jocs escolars cada dissabte, havent d'entrar en el camp de la matemàtica a l'hora de distribuir la mainada i d'acoplar horaris.

Per a fomentar aquest esport de base, el Patronat té en estat embrionari un projecte de cara l'estiu. Hom sap les nombroses hores que la mainada perd en els mesos d'estiu tancada a casa o maljugant pel carrer. El Patronat pensa muntar una competició poliesportiva estiuenc per a aquells nens i nenes que no marxin de vacances fora de la ciutat.

I per als més grans...

També preocupa el fet que aquells que som més «grandets», especialistes en el «silló-bol», i que ens excusem de la pràctica esportiva dient que no sabem on realitzar-la, la fem. Per això, el Patronat d'Esports ha organitzat les

darreres setmanes un torneig lleure de futbol-sala, que es perllongarà fins el mes de juliol, amb participació de 50 equips de casa nostra, la qual cosa representa una elevada participació dels granollers. Una participació que podria haver estat més nombrosa, ja que una vintena d'equips no es va poder inscriure pel retard amb què ho van fer.

Un torneig d'handbol lleure, com el que es va realitzar l'estiu passat, donarà també, en el decurs dels propers mesos estiuencs, oportunitat als nombrosos afeccionats a aquest esport a participar en una competició. L'esport lleure compta dins el Patronat amb altres projectes de cara a un futur immediat.

En resum, aquestes i altres tasques, com la reeixida organització de la fase final del Campionat de Catalunya de Voleibol dels jocs escolars, són les competències del Patronat d'Esports de la nostra ciutat.

Eugeni RIUS

Mitjançant el patronat municipal

La ciutat fomenta fort l'esport

Més de 30 milions li dedica enguany el pressupost de l'ajuntament

L'esport és una activitat consistent en l'acompliment coordinat, amb un màxim de perfecció, dels esforços físics i morals segons les regles prefixades en cada joc. La seva pràctica dóna una sensació de plaer per la seva tendència cap al perfeccionament físic, intel·lectual i moral de la persona, però la seva bellesa i puresa són alterades quan hi intervenen finalitats de lucre. Només l'esport amateur és pur, i d'aquesta pràctica es preocupa, a nivell de la nostra ciutat, el Patronat d'Esports de Granollers.

Certament, la principal preocupació d'un Patronat d'Esports és que tothom faci esport, que tothom conegui els avantatges de practicar-lo. Però abans seria necessari conèixer què és el Patronat d'Esports de Granollers i com funciona.

El Patronat d'Esports

El Patronat d'Esports és una entitat jurídica que funciona com a fundació pública de Serveis de l'Ajuntament de Granollers (Ensenyament i Esports). Aquest Patronat gaudeix internament d'uns estatuts aprovats pel Ple de l'Ajuntament, els quals contempnen una junta de govern que, igual que tots els patronats dependents del consistori, està presidida pel batlle de Granollers, Rafael Ballús, i té com a sots-president el conseller delegat d'Esports de l'Ajuntament, que des del proppassat primer d'abril és Amadeu Castellano.

Tres regidors més en exercici (Antoni Cornellas, Alexandre Codinach i un altre que ha d'entrar en substitució de Rosa Ribas, que va dimitir fa poques setmanes), el director del Patronat, Santí Jané, el director del Centre d'Iniciació Tècnica Esportiva, Eugeni Estradé, el representant dels clubs, Joan Pont, el representant dels esportistes en actiu, Ferran Raga, i el representant dels monitors a les escoles, Maties Carles, conformen el total de les 11 persones de la junta de govern del Patronat.

El Patronat no sols funciona amb la feina projectada i realitzada en part, per aquesta junta de govern, sinó que també compta amb un personal de set monitors i sis conserges que cuiden del manteniment i de l'enllumenat de les instal·lacions. Tots ells, i mercès a un pressupost que gira entorn dels

32 milions de pessetes, fan possible que la pràctica de l'esport a Granollers siguin menys difícil.

El Centre d'Iniciació Tècnica Esportiva

En aquesta descripció interna del Patronat d'Esports hem esmentat el

Centre d'Iniciació Tècnica Esportiva, faceta del Patronat que, si cal, encara és més desconeguda que el mateix Patronat d'Esports.

El Centre d'Iniciació Tècnica Esportiva és un pla experimental fet a nivell de l'Estat espanyol en el qual participa un determinat nombre de nens i nenes, practicant tota una gamma d'esports, al contrari del que per norma s'ha anat realitzant d'especialitzar-se en un sol esport de ben petits. Amb aquest pla hom pensa aconseguir una elevació de l'esport selecte dins de tot l'Estat.

Aquest pla té una durada de quatre anys, i en l'actualitat es troba en el tercer, per qual cosa no es podrà fer un balanç fins al seu

La iniciativa tindrà el suport de les institucions catalanes

treballat per convertir en realitat aquest projecte, que esdevé una experiència pilot a l'Estat espanyol, és optimista sobre el particular: «Tal i com s'estan desenvolupant les reunions penso que la iniciativa pot arribar a ser una realitat. De fet, ni molt menys esperàvem una contesta tan favorable i àmplia al projecte com la donada pels ajuntaments de la conca. Això diu molt a favor de la conscienciació de la gent davant del tema». Entre els projectes aprovats en la reunió general del passat 30 de març, i a més a més de la redacció d'unes ordenances municipals conjuntes que serien assumides pels cinquanta-dos ajuntaments de la conca, es va decidir l'elaboració d'un cens de totes les indústries existents i la instal·lació de diverses depuradores en els llocs més estratègics de la conca.

Favorable actitud de les nostres institucions

El clima d'optimisme dins del qual es va desenvolupar la darrera sessió evidencien la confiança que les institucions catalanes i en especial la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona i la Corporació Metropolitana, a través dels seus respectius departaments de medi ambient, donaran el seu suport, que pot ser essencial, per aconseguir els objectius finals.

En concret, Isidre Gonzalvo, biòleg i tècnic de sistemes subaquàtics del departament de medi ambient de la Diputació de Barcelona, deixava clara la postura de la institució barcelonesa: «Des del principi hem seguit amb molta atenció la iniciativa i ara que ha pres forma de manera oficial, encara ho farem més. La Diputació considera que aquesta és una tasca geganti-

na, a la qual no s'han de buscar paternitats, ja que és una cosa prou important perquè entre tots la tirem endavant. No sé la postura d'altres institucions, però sí que puc dir que la Diputació de Barcelona aportarà tots els mitjans tècnics i econòmics que facin falta per aconseguir els objectius que tots desitgem. Crec que és una experiència vàlida que més endavant pot extrapolar-se a altres rius i altres conques, no tan sols de Catalunya sinó també fora d'ella». La postura de la Diputació, doncs, és ben clara, i pel que fa a la Generalitat de Catalunya l'actitud és molt semblant. El doctor Muntal creu que les institucions «ens recolzaran perquè la iniciativa gaudeix del vist-i-plau de tothom».

A finals del proper més de juny se celebrarà una nova assemblea general, i la iHusió dels membres de la comissió permanent de la gestora per a la defensa de la conca del Besòs seria, sens dubte, poder anunciar oficialment i de quina manera es canalitzarà l'ajuda de les nostres institucions en aquesta tasca gegantina d'aconseguir que «el Besòs torni a tenir peixos en les seves aigües».

Joan BESSON

Ajuntaments adherits

(a 30 de març de 1982)

Conca del riu Besòs: Sant Adrià, Santa Coloma de Gramenet, la Llagosta, Sant Fost de Capcentelles, Martorelles, Santa Maria de Martorelles i Mollet.

Conca de la riera de Caldes: Caldes de Montbui i Santa Perpètua de Mogoda.

Conca del riu Congost: Balenyà, Centelles, Sant Martí de Centelles, Aiguafreda, Tagamanent, Montmany—el Figueró, la Garriga, l'Ametlla, les Franqueses, Canovelles i Granollers.

Conca del riu Mogent: Sant Pere de Vilamajor, Sant Antoni de Vilamajor, Cànoves, Llinars, Cardedeu i Montornès.

Conca del riu Ripoll: Santa Maria de Barberà, Sant Cugat, Cerdanyola i Montcada i Reixac.

Conca del riu Tenes: Sant Quirze de Safaja, Castellcir, Bigues, Parets i Montmeló.

Els peixos tornaran al Besòs i als seus afluent

Les comarques d'Osona, els dos vallesos — Oriental i Occidental — i el Barcelonès formen part d'una de les conques hidrogràfiques més importants de Catalunya, ja que si bé a nivell d'extensió no és de les més grans, a nivell demogràfic concentra una considerable població. La conca del Besòs pot ser, dintre d'uns anys, un lloc on les aigües dels rius tornin a baixar netes i plenes de peixos si la campanya que ara s'està impulsant assoleix els seus objectius.

Petita història d'una iniciativa

El dia 5 de novembre del 1981, representants de sis ajuntaments de la conca del riu Congost, per iniciativa de la conselleria de Sanitat del Ajuntament de Granollers, es reunien a la nostra ciutat per analitzar conjuntament el tema de la contaminació del riu (GRANOLLERS INFORMATIU, n.º 4). Representants de catorze municipis, i amb la mateixa finalitat, es reu-

nien dinou dies després, constituint-se alhora una comissió representativa i evidenciant-se ja la necessitat d'estendre la iniciativa a tota la conca del riu Besòs, del qual el riu Congost és, precisament principal afluent. En la reunió del dia 8 de desembre, celebrada també a la capital del Vallès Oriental, es decidia convocar una assemblea general amb representants de tots els municipis d'una conca que té una extensió de 1.029 Km.². Con-

vocats 52 ajuntaments, l'assemblea, realitzada el dia 26 de gener d'enguany, decidia la creació d'una comissió permanent de la gestora per a la defensa de la conca del riu Besòs. Dita comissió va ser ratificada en l'assemblea que tingué lloc el passat dia 30 de març. Aquesta és la petita història d'una iniciativa que, de complir totes les etapes previstes, pot permetre que dintre d'uns anys el Besòs i tots els rius de la seva conca tornin a baixar amb les aigües netes i amb peixos dins d'elles.

Una entitat supramunicipal amb amples possibilitats

No cal ni dir que la iniciativa, amb l'assemblea del passat dia 30 de març, que fins ara ha estat la darrera, rebia una empenta molt important amb la ratificació de la comissió permanent de la gestora formada per representants dels ajuntaments de les distintes subconques. Sant Adrià i Santa Coloma representen la conca del Besòs; Caldes i Santa Perpètua, la de la riera de Caldes; Granollers i la Garriga, la del Congost; Montornès i Cardedeu, la del Mogent; Sabadell i Montcada, la del Ripoll, i finalment, Parets i Montmeló, la del riu Tenes.

I l'empenta era important per dues raons: per una banda, perquè d'entrada s'adherien un total de trenta-cinc ajuntaments a la iniciativa —que representen un percentatge del setanta per cent dels municipis convocats— amb la possibilitat que la resta de localitats, en el decurs dels propers dies, acabin de sumar-se a aquesta singular campanya i, per l'altra, perquè la ratificació d'aquesta comissió permanent és el punt de partida per a la constitució d'una entitat supramunicipal que tindrà facultats legals i mitjans tècnics per aconseguir els seus objectius i disposar per tant, del suport de les institucions catalanes. El doctor Pere Muntal, coordinador de l'àrea de Sanitat del Ajuntament de Granollers i secretari de la comissió permanent, que des del principi ha

Els rius de la conca del Besòs

Riu Besòs: Neix a Montmeló, de la unió dels rius Congost i Mogent (any 909). Té una conca de 1.029 kms.² d'extensió. Com a ritme normal, té tres èpoques d'aigües altes: març, fosa de les neus; maig, pluges primaverals; i desembre, pluges tardorals.

Riera de Caldes: Es forma sota els cingles de Gallifa, per la confluència de les rieres de la Roca i de Gallifa. Desemboca en el riu Besòs, per la dreta, entre Mollet i la Llagosta, després d'un recorregut de 22 kms.

Riu Congost: Rep les primeres aigües al peu de Sant Cugat de Gabadons (1.045 metres) a la Plana de Vic. Talla la serralada pre-litoral per Aiguafreda, el Figueró i la Garriga, i el Vallès per Granollers. A Montmeló, després d'un recorregut de 41 kms., s'uneix amb el Mogent i formen el riu Besòs.

Riu Mogent: Neix a la serralada de marina, a uns 600 metres. En arribar a la depressió del Vallès, en el terme de Llinars, canvia d'orientació, i a Montmeló s'uneix al Congost.

Riu Ripoll: Neix a la serra de Granera, en el terme de Sant Llorenç Savall, formant part de la depressió pre-litoral del Vallès Occidental. Després de rebre les aigües de la riera de Sant Cugat, s'uneix al Besòs a Montcada.

Riu Tenes: Neix vora de Santa Coloma Sasserra, a la serra de Sauva Negra. A Riells del Fai s'obre a la depressió vallesana i, després de formar la Vall del Tenes, s'uneix al Besòs, entre Montmeló i Mollet del Vallès.

Molts esforços es van haver d'invertir també contra la presència d'un tren que transportava 250 tones de butà, el qual sempre s'aturava a l'estació de França més hores de les permeses, quan tan sols podia realitzar un ràpid canvi de màquina per transportar les cisternes als dipòsits. «Vàrem haver de lluitar contra Renfe, i en aquest país lluitar contra Renfe és haver begut oli. Malgrat tot, hem aconseguit que el tren s'estacioni només el temps just per fer canvi de màquina».

La satisfacció per una gestió

És evident que Amadeu Castellano està satisfet de la feina que s'ha portat a terme fins ara. En aquest sentit, la sentència favorable a l'associació en el cas de la benzineria n'és l'exemple més clar. Però també s'han aconseguit moltes altres coses. «Potser d'allò que estem més orgullosos és de la plaça de Sant Miquel, urbanitzada amb el nostre esforç i el de tots els veïns, ajudats també per l'Ajuntament». La celebració de les festes del barri (de Primavera, de Sant de Barri) són també motiu de satisfacció per a tots els veïns. «D'un primer pressupost de 150 mil pessetes hem passat el darrer any a un altre de 2.200.000 pessetes. Això demostra que tenen èxit i

Els mateixos veïns van urbanitzar-se la plaça

No a la benzineria

Cronologia d'un procés victoriós

3 de setembre de 1976: Mariano Ganduxer Relats demana permisos per instal·lar una estació de servei en l'encreuament dels carrers Foment i Francesc Macià.

Gener de 1977: L'Associació de Veïns presenta un recurs contra la instal·lació, al qual s'adjunten 103 firmes.

26 de febrer de 1977: L'Ajuntament concedeix la llicència per a instal·lar la benzineria. En aquell moment Mariano Ganduxer podia haver començat les obres, doncs disposava de tots els permisos legals. L'associació inicià una campanya popular contra la instal·lació: penjada de llençols, cartells, etc.

14 d'abril de 1977: Carta dirigida al rei Joan Carles I. Resposta del rei interessant-se per l'afer i comunicant que passava a mans dels serveis competents.

Juny de 1977: en el ple de l'Ajuntament, el conseller Rochina, en l'apartat de precs i preguntes, va exposar la inquietud que hi havia al barri per la futura ubicació de la benzineria.

30 de juliol de 1977: A petició de Rochina, l'Ajuntament de Granollers suspèn el permís d'obres concedit, per l'oposició dels veïns. S'acordà formar una comissió mixta Ganduxer-veïns, la qual no va reeixir.

El mateix mes de juny de 1977, l'Associació deixa el cas a mans de l'advocat Josep M. Font que presenta recurs contenciós-administratiu contra l'estació de servei, al qual s'adjunten 480 firmes de veïns.

Després d'exposar cada una de les parts en litigi les seves alegacions i una vegada recollida la documentació d'obres públiques, Campsa i Ajuntament de Granollers, es va arribar a la sentència, favorable als interessos de l'associació, com sigui que confirma la nul·litat de l'expedient d'instal·lació.

La sentència es basa sobretot en dos fets. El primer: en una ordre ministerial sobre emplaçament d'estacions de servei que prohibeix la seva ubicació a menys de 150 metres del punt d'intersecció de dues carreteres. I aquest és precisament el cas del barri de Sant Miquel, ja que en el lloc d'instal·lació conflueixen la nacional 152 i la comarcal Granollers-el Masnou. La part contrària va al·legar que la confluència es produïa en el casc urbà i que per tant eren vies urbanes administrades per l'Ajuntament. De totes maneres el Tribunal va desestimar aquesta última versió. Tanmateix la intensitat de circulació de vehicles en l'esmentat punt era superior a allò que permet la llei de cara a la ubicació de l'estació de servei.

L'altre fet en què es recolza la sentència és una normativa dictada pel mateix Ajuntament. El punt d'instal·lació estava en una zona qualificada d'eixample per l'Ajuntament, i en aquestes zones tan sols hi són permeses dos tipus d'indústries: l'artesanal (que no produeix molèsties als residents) i la compatible amb l'habitatge (petits tallers i indústries que produeixen molèsties tolerables). Els olors, les vibracions, les pols, els gasos i els sorolls de l'estació de servei eren òbviament incompatibles amb aquesta normativa dictada pel mateix Ajuntament.

I, d'altra banda, els cavalls de potència dels sortidors de la benzina (18) eren superiors als permesos per la mateixa normativa (10).

Contra aquesta sentència, l'advocat de l'Estat i Mariano Ganduxer van formular recurs d'apel·lació al Tribunal Suprem. En definitiva el recurs de Madrid ha tornat a mantenir la mateixa sentència tal com s'havia dictat a Barcelona. La sentència del Suprem porta data de 3 de març de 1982. Per tant, no hi haurà benzineria al barri de Sant Miquel.

Barri de Sant Miquel:

Stop a la benzinera

El Tribunal Suprem dóna la raó a l'associació de veïns

En el moment de redactar-se aquestes línies, l'Associació de Veïns del barri de Sant Miquel està vivint un dels més importants de la seva curta història. L'Associació acaba de guanyar un recurs al Tribunal Suprem en el qual es dicta la il·legalitat de la benzinera que es volia ubicar en l'encreuament dels carrers Foment i Francesc Macià. D'aquesta manera els veïns, que l'any 1976 es van unir per evitar aquesta instal·lació, veuen sis anys després que la lluita ha donat el fruit desitjat.

Però, el barri de Sant Miquel és una comunitat que, al marge de les reivindicacions més puntuals, posseeix una activitat cultural i social considerable. Aquesta és la impressió que es desprèn quan hom conversa amb qui, en el moment d'escriure aquest text, és encara el president de l'Associació: Amadeu Castellano i Torrents. Amadeu Castellano deixarà la presidència per haver estat nomenat regidor de l'Ajuntament el 8 de març d'enguany, on ocupa el càrrec de delegat local d'Esports i president del Patronat Comarcal.

Amadeu Castellano neix a Puigcerdà l'any 1948, però als 2 anys ja és entre nosaltres, a Granollers. Casat, una filla, Amadeu recorda encara els seus temps d'estudiant i esportista, quan exercia d'àrbitre d'handbol.

Per ell, ara, el que importa és el present i aquest present és l'Associació de Veïns del barri de Sant Miquel a la qual es dedica plenament des de gairebé els seus inicis.

Els principis

El fet que va motivar la creació de l'associació va estar l'oposició a la benzinera, la instal·lació de la qual es considerava perjudicial als interessos

del barri. «Un grup de veïns afectats per la benzinera van començar a moure molta gent i van cridar tot el veïnat a donar suport al recurs presentat contra la instal·lació. Aquest va ser el primer contacte que va tenir continuïtat en la tasca d'una junta gestora que va impulsar una altra sèrie d'activi-

tats, com la celebració del primer Sant de Barri». El moviment associatiu del barri es va anar consolidant i l'any 1977, amb la presentació d'estatuts al Govern Civil, l'Associació de Veïns pren caràcter legal.

En aquests 6 anys de vida, s'ha hagut de lluitar contra molts i diversos elements. La presència d'un establiment tipus «barra americana» prop del col·legi Joan Solans va ser motiu de greus conflictes per al veïnat del carrer Aragó. «Només gràcies a l'ajut dels veïns i a la col·laboració de l'Ajuntament va ser possible tancar aquest establiment que amenaçava perjudicar la convivència de la comunitat».

Fitxa de l'Associació de Veïns del barri de Sant Miquel

- Fundada l'any 1976.
- Compta amb uns 600 socis.
- Comprèn la zona que va del carrer de Navarra al carrer de Cervantes i la que va del carrer de Sant Jaume al carrer de Llevant.
- Edita un butlletí mensual: «El Miquelet».
- Junta Directiva:
  - President: Amadeu Castellano
  - Vice-President: Manuel Ruda
  - Secretari: Pedro Méndez
  - Vice-Secretari: Alexandre Cardellach
  - Tresorer: Jesús Carreras
  - Comptador: Isidre Soldevila
  - Vocals: Josep Nogués
  - Isidro Sánchez
  - Francisco Rubio
  - Araceli Orellana
  - Francisco Martínez
- Organització en vocalies: Sanitat, Cultura i Ensenyament, Esplai i Joven-tut, Festes, Urbanisme, Relacions Públiques, Premsa i Propaganda i Esports (que compta amb equips de petanca i de futbol-sala).

Derrumbado un reciente muro de contención

Poco antes de las doce del mediodía del día primero de abril, a causa de las recientes y abundantes lluvias, tuvo lugar en nuestra ciudad el derrumbamiento de casi un centenar de metros del muro de contención de la nueva carretera de Granollers a Lliçà d'Amunt. Dicho muro tenía entre unos

8 y 10 metros de altura, había sido construido a expensas y por técnicos de la Diputación Provincial, y al derrumbarse arrastró barandas protectoras y muchos miles de metros cúbicos de tierra. Pese a la espectacularidad del accidente y al abundante tránsito que normalmente discurre por

la zona, no se registraron desgracias personales. La inauguración de esta nueva carretera a Lliçà, con el desvío a Canovelles, el puente bajo la línea de la Renfe y el correspondiente muro de contención, había tenido lugar el pasado año, exactamente en septiembre de 1981.

que cada anys van a més». Una altra fita aconseguida per l'Associació és l'obtenció de la rebaixa de les taxes de pagament de l'asfaltat del carrer de Colom. D'un inicial 50 % s'ha passat a que els veïns només hauran de fer-se càrrec del 25 % de les despeses totals. El 75 % restant serà costejat per l'Ajuntament.

El moviment associatiu a Granollers

Amadeu Castellano es lamenta de la debilitat que presideix les relacions entre les distintes associacions de veïns de Granollers. Recorda amb satisfacció el temps en què funcionava la Coordinadora d'Associacions. «No sé per quins motius, fa més de dos anys que la Coordinadora no s'ha reunit. Sens dubte, era el lloc més adient on exposar la problemàtica comuna que afecta totes les Associacions».

Pel que fa a les relacions que l'associació manté amb l'Ajuntament,

Amadeu Castellano, tot i considerant-les globalment bones, creu que podien haver estat més positives. «A vegades hem anat amb massa bona fe a demanar les coses». En aquest sentit, el punt de fricció continua estant en la consecució d'un local social. «Necessitem un local social i el necessitem ara. L'Ajuntament hauria de fer l'esforç de proporcionar-nos-lo». Li prenem la paraula al nou regidor. Ell mateix des de dins podrà treballar per aconseguir un local social per al barri, per a l'associació de la que fins ara ha estat president.

En la xerrada que hem mantingut s'ha evidenciat l'afecte i l'admiració que Amadeu Castellano sent per l'equip de treball que l'ha ajudat en la seva gestió. «Estic tranquil perquè deixo l'associació en bones mans i sé que anirem endavant. Però necessitem més socis, hem de doblar el nombre actual. Només així —posant-hi tots el coll— ens en sortirem».

Lluís TORRES

Coincidència italiana

Pisos buits

La cèlebre, recent i sorollosa iniciativa municipal, relativa a gravar els pisos que restaven buits a la ciutat, que va ser proposada i no aprovada a Granollers, resulta que ara, en substància, ha estat recollida per una llei financera presentada, fa poc, a l'aprovació del Parlament italià.

El diari «El País», de Madrid, el passat dia 9 d'abril, exposava així la cosa: «Quienes tengan pisos sin alquilar pagarán al Estado una tasa casi igual a un alquiler. De este modo se pone freno a la especulación de quienes tienen vacíos los pisos esperando que suban los precios».